10.

Ἀνὴρ γαύρων ἐπὶ τὰ λῷστα πλέων. ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως βουλεύεσθαι ἐπαινούντων.
Ἀνδρεῖος ἄνεμος, τοῦτ' ἄνεμος, ὃς ἀνοικ ἐόρτιος. ταῦτα ἐπὶ τῶν παλιμπρόσω.
Ἀνίκατος ἐστὶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἄρος· ἐπὶ τῶν ἀκαιρῶς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐρχομένων.
Ἀπεφηνάτο [illegible] πρώτων δίκαι· ἐπὶ τῶν ἐξ ἐτοίμης λαμπρῶν τῶν τὰ κάλλιστα ἐπὶ τῇ παιδείᾳ.
Ἀν μὴ λέοντ' ἐξιχνεύσῃς, τὴν ἀλωπεκῆν πρόβαλλον· ὁ νῦς ἂν μὴ βαρεῶς ἀκριβάζηται αὐτῷ, παντοίᾳ χρῆσθαι.
Ἀνίκητος νοῦς, ἢ ἀκαιτεῖς· ἐπὶ τῶν πολλὰ κἀπὶ πᾶσιν ἀποδιδόντων.
Ἀνόητος νεοττὸς ἐκὼν ἐκὼν ἐπ' ἐσχάτῃ νοσεῖται.
Ἀνάγκη θοὰ νῆοι μάχονται. ὁμοία τῇ, ἀνάγκη χρῆται δεῖται.
Ἂν μὴ πανῇ πρᾶγος, ἔασον σφαλτέον· παραγγελλόντων τοῖς ταχέως ἀρκεῖσθαι.
Ἀντὶ πάρεργος ὁπλιτεύειν· ἐπὶ τῶν τὰ χείρω ἀντὶ βελτίονων αἱρουμένων.
Ἀνὴρ πολύς· ἐπὶ τῶν ὄγκον φρενῶν. Φυσᾷ γὰρ ἐπὶ ἐσθ' ὅτε.
Ἂν σφῶν ὡς χάραξ· πρὸς τοὺς ἀπορεῖν δοκοῦντας λανθάνειν ἐν οἷς πράττουσιν.
[10.] Ἄνους ὁ μάχεσθαι παρὰ τὴν παροιμίαν. ἢ ἐναντία, ἄνους ὁ μάχεσθαι. λύσις ἢ παροιμία.
Ἂν ἄνον λύῃ, πόνδυλον δοῦναι δεῖ. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν λαμβανόντων, κακὰ δὲ ἀντιλαμβανόντων τοῦ πλείονος.
Ἀπαγορεύειν τοὺς ἀγῶνας· ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων.
Ἀπὸ ἐνεργείας ἀγαπᾶν οὐδὲν ἀρχαῖον· ἐπὶ τῶν ἀρχαίων.
Ἀπὸ πολλὰ βάλλειν, ἀλλοτ' ἄλλοῦ βαλεῖν· ἐπὶ τῶν ἐκ παλαιῶν καὶ πανταχόθεν ἢ ἔργων συντυγχανόντων τοῦ ῥᾳδίου ἢ τοῦ ὁποτοῦ.
Ἀπλοῦς ὄνος καὶ ἀχαρὶς καὶ ἄτακτος· ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀργῶν καὶ ἀνεργήτων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄνοι ἐν ἄντροις καὶ οἱ ἵπποι ἐν ἀχαρακτοῖς, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.

Ex Aelian. hist. anim. lib. IV. cap. 7.

Ἀπὸ τῶν ὀνικῶν βασιλικὸν ἵππον θαυμάζειν ἔχειν φασίν· ἔστι γὰρ ἀρετῇ, ὅσῳ οἱ ἵπποι κἀκείνου εἰσί. ἔχειν δὲ καὶ υἱὸν ἀδελφῆς ἑαυτοῦ τῶν ἄλλων ἀρετῇ διαφέροντα. ἡνίκα γὰρ ἐθέλουσι τὴν ἑαυτῶν ἀδελφὴν ἐφιππάζεσθαι, ἀγαγεῖν ἑαυτοῖς ἄλλην, δυναμένην ἀντέχειν τῷ ἔρωτι. τὸν δὲ τὰ καὶ ἔτερα ἀναπλήσειν ὀφθῆναι καὶ φιλοστοργεῖσθαι, ἃ μὴν ἐγγένοιτ' ἂν ἐπιβαλεῖν τοῦ ὀνικοῦ δοκοῦντα ἢ τὰ ἵππεια. ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τοὺς καὶ ἐν ἀγορᾷ ἐπιδείκνυσθαι τὸ ἐπιεικὲς